

Život Jóna

Suspírium: „Vyvých sa, Hospodin, vo svojej sile! Tvoju hrdinskú moc chceme ospevovať a oslavovať.“ (Ž 21,14) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 334. 1, verš: „Čo činí Boh, vždy dobré je...“

Pozdrav: „Veľký a všemocný je náš Pán, jeho múdrosť je nesmierna. [...] Spievajte Hospodinovi pieseň vďaka, spievajte nášmu Bohu.“ (Žalm 147, 5-7) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste Židom v 2. kapitole v trinástom až v osemnástom verši takto:

„A znova: Ja budem v neho dúfať. A zasa: Hľa, ja i moje deti, ktoré mi dal Boh. Keďže deti majú účasť na krvi a tele, podobne i on sa stal jedným z nich, aby smrťou zničil toho, čo mal moc nad smrťou, totiž diabla, aby vyslobodil tých, ktorých po celý život zotročoval strach pred smrťou. Veď sa neujíma anjelov, ale Abrahámovho potomstva. Preto sa vo všetkom musel pripodobniť bratom, aby sa stal milosrdným a verným veľkňazom pred Bohom a odčinil hriechy ľudu. A pretože sám v tom, čo pretrpel, bol skúšaný, môže pomáhať tým, čo sú skúšaní.“ (Žid 2,13-18) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 334 2-4. verše: „Čo činí Boh, vždy dobré je...“

Vzdych: „Na čo by som mal teda čakať, Pane? Moja nádej sa upiera k tebe... Potrebujete vytrvať, aby ste plnením Božej vôle dosiahli prisľúbenie.“ (Ž 39,8, Žid 10,36)

Lekcia: Kniha Jóna 29. kapitola, 1-14. verše

„Jób pokračoval vo svojich výrokoch takto: „Kiežby mi bolo ako v dávnych mesiacoch, ako v dňoch, keď bdel nado mnou Boh, keď nad mojou hlavou žiarila jeho svieca a ja som pri jeho svetle kráčal temnotou, ako v dňoch mojej mladosti, keď bola Božia priazeň nad mojím stanom, keď bol ešte so mnou Všemohúci a moje deti okolo mňa, keď sa moje kroky kúpali v smotane, ba aj moja skala vydávala prúdy oleja. Keď som prechádzal mestskou bránou a keď som na námestí zaujímal svoj stolec, mladíci, hneď ako ma zbadali, skryli sa, starci vstali a ostali stáť. Kniežatá sa zdržiavali slov a ústa si zakryli dlaňou. Vládcom zlyhával hlas a jazyk sa im lepil na podnebie. Ucho, ktoré ma počulo, mi blahorečilo a oko, ktoré ma videlo, mi prisviedčalo, pretože som zachraňoval úbožiaka volajúceho o pomoc, aj sirotu, aj toho, kto nemal nijakého pomocníka. Zostupovalo na mňa požehnanie hynúcich a srdce vdovy som dokázal rozjasť. Zaodieval som sa spravodlivosťou a ona zaodievala mňa, môj súd bol pre mňa ako plášť s turbanom. Očami som bol pre slepého a nohami pre chromého.

Chudobným som bol otcom a spor toho, koho som nepoznal, som preskúmal. Tesáky nešlachetného som vylamoval, zo zubov som mu vytrhával korisť. Povedal som si: „Skonám spolu so svojím hniezdom a rozmnožím svoje dni ako fénix. Môj koreň sa rozrastá pri vode a v mojich vetvách bude nocovať rosa. Moja sláva je svieža a luk v mojej ruke vrhá šíp za šípom.“ Počúvali ma, čakali a pri mojej rade umĺkli. Po mojej reči sa už neozvali, moje slovo padalo na nich ako rosa, čakali na mňa ako na dážď a naširoko otvárali ústa ako pre jarnú spršku. Usmial som sa na nich, keď nemali dôveru. Svetlo mojej tváre neodmietli. Cestu som im určoval a stal som sa im vodcom. Sedel som ako kráľ medzi šíkmi, ako ten, kto potešuje zronených.”

Modlitba: Spievame Ti, Emanuel, Knieža života a prameň milosti. Ďakujeme, že si medzi nami skrze Ducha Svätého. Ty si prítomný, Bože náš, a to, čo si nám pripravil, je skvelým dôkazom Tvojej prítomnosti. Dnes naše slová umĺknu, lebo Ty prehovoriš. Kopec slov, z ktorých si vyberáme tie najvhodnejšie, pred Tebou nemôžu obstať. Prosíme, Pane náš nebeský, buď v tomto mudrujúcom svete našou oporou a nenechaj nás ohlúpnuť. Nenechaj Pane, Svoje mocné Slovo umlčať prázdnotou ľudských rečí. Urč nás ako svedkov, aby sme v tomto drsnom svete, v ktorom žijeme ako trpiaci Jób, nech naše srdcia horia pre Teba, lebo nemáme iné útočisko ako Teba. Spoluslužobníci nám nenapomáhajú, z priateľov sa stávajú nepriatelia, učenici nás tlačia do kúta a mnohí súperia i vo viere. Prosíme, zastav tento postoj v našom živote a v našej službe. Posúď naše slová, činy, priestupky a daj nám spravodlivosť. Naše srdcia sú zlomené a chceme spomínať len na to pekné a dobré, ako Jób. Ty, Pane, buď našou nádejou, lebo nám nemôže pomôcť človek, ale jedine Tvoja sila, ktorú nikto nezlomí. Skrze Pána Ježiša Krista vypočuj našu modlitbu a požehnaj naše služby Božie. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 349: „Ježišu, ako chceš!“

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Vzdych: „Ty však, Hospodin, si môj štít, si moja sláva; pozdvihuješ mi hlavu. (Ž 3,4) Amen.

Biblický text: Kniha Jóbova 29. kapitola 2. verš:

„Kiežby mi bolo ako v dávnych mesiacoch, ako v dňoch, keď bdel nado mnou Boh,...”

Ježiša oslavujúce živé kresťanské spoločenstvo, milí bratia a drahé sestry!

Tri po sebe nasledujúce kapitoly odhaľujú Jóbove slová, ktorý píše o sebe. Toto je on, a presnejšie toto bol jeho úplný a celistvý život. Zdá sa však, že týmto svoj náboženský spor ukončil so svojimi spoločníkmi. Je pravda, že dvakrát krátko

hovorí, ale tieto kapitoly naznačujú čo bolo podstatou jeho života. V 29. kapitole opráša svoju minulosť. Predkladá nám takmer vnútorný životopis. Duchovný curriculum vitae. Skrátka: „Toto som bol ja!“ Chronologicky dáva udalostiam poriadok. Všetko sa začína požehnanou minulosťou, následne pokračuje poníženou súčasnosťou a nakoniec sa končí čakaním na Božie rozuzlenie. Vyjadruje presvedčenie, čo boli jeho priority a predsavzatia, ale i dramatický zlom vo svojom živote a nakoniec vyčkáva, aby Boh ho súdil. Všetko čo bolo hladké, je teraz prepletené a zamotané. Ale neunáhlime sa, vynechajme dramatické prvky, lebo dnešné slovo si pamätá len na to pekné a dobré. Jóbova minulosť je pred nami. Ako keby sme boli na dvadsaťročnom po maturitnom stretnutí, kde by každý mohol povedať, čo sa mu prihodilo v uplynulom období. Jób v prvom rade sám seba opisuje ako ochrancu. Bol strážcom. Boh bol s ním. Vo svojom živote sa nemôže odvolávať na nikoho iného. Žil pod ochranou Božou. Nad ním bdel Hospodin. Postaral sa o neho. Pokiaľ ide o neho, najprv žil s Bohom. Každá maličkosť v jeho živote mohla byť požehnaním. Chránil ho nebeský Otče a od Neho získal všetko: svoj rozmach, zdravie a pokoj. Žil šťastný život. Bol blahoslavený. Jób slúžil Pánovi takmer v rajskom stave. Bol naplnený pokojom. Jób bol ponorený do Božieho bohatstva, dobroty a začudoval sa, že toto všetko môže byť jeho. Jóbova viera sa však nezmenila, len ako on hovorí, prítomnosť a postoj Boha. Pozrime sa spoločne na bohaté požehnania minulosti, ktoré pripisuje Božej priazni. Rozvrstvenie vzťahov, bohatstvo, ohromujúca kvalita a ohromné množstvo darov. Prúdy oleja a smotana. Význam a dôležitosť osoby Jóba. Zvýšená pozornosť na jeho slová. Aj kniežatá stíchli, keď Jób prehovoril. Bol som VIP osobnosť a vplyvná osoba. Milí bratia a drahé sestry! To, čo sa stalo Jóbovi, sa môže v krátkom čase prihodiť mnohým ľuďom. Otázkou je, komu tento vývoj pripisujeme. Mnohokrát naše životy v jeho bez mrákot a búrok vnímame ako samozrejmosť. Keď je život víťazným oblúkom, tak kto stojí za tými víťazstvami? Keď je každý deň víťazný a slávny, tak kto mi pomohol? „Sláva

Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôľe." (Lk 2,14) „Boh dáva vzrast.“ (IK 3,6) Môžeme my sadiť, polievať, ale cesta nahor je Božou odmenou. Boh s nami! Emanuel! – toto je jedine Jeho rozhodnutie. (Mt 1) Nikoho iného. To, čo Boh nepožehná, je len babylonský zmätok a aj zostane. (IMojž 11,1-11) Načo Hospodin nepovie svoje áno, sa môže stať bohatstvom, prosperitou, bezpečnosťou, ale človek všetko pripisuje len sebe a „*poviem si: Duša, máš veľa majetku na mnoho rokov. Odpočívaj, jedz, pi a vesel sa!*“ (pozri Lk 12, 16-21). Jób veľmi dobre vie, Komu vďačí za všetko. Na vrchole života nevládne človek, ale iba Boh. Všetky dostupné veci sú moje, tvoje a naše prostredníctvom Božieho požehnania. Len skrze Neho, s Ním a v Ňom. Môžeme získať celý svet, i jackpot môže byť náš, ale či „nebesá nám zostanú?“ (chválospev č. 474 4. verš) – ako o tom s určitosťou spieval i Martin Luther. Pretože slnko za horami nielen vychádza, ale aj zapadá. Svetlo nie stále a On, „ktorý povedal: „Nech z temnôt zažiaril svetlo!“, zažiaril v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista.“ (IIK 4,6) Naša sila je bezcenná, čoskoro padneme. Zdravie je krehké, ale s vierou môžeme pristupovať k Ježišovi ako zronená žena, ktorá už dvanásť rokov krvácala (Lk 8,43-48) alebo muž, ktorý bol 38 rokov pripútaný k svojmu lôžku. (Jn 5,1-9) Sám kráľ zatúžil po tvojej kráse. On je tvoj Pán, skloň sa pred ním (Ž 45,12) Uvedom som, že nepatríš svetu drobností. Boh ťa zasadil, aby Ti daroval svoju sviežosť (pozri Jer 17). Náš život nie je život na poličku, ale ukrytý v Božej milosti a v priazni Hospodinovej. Jób čerpá silu z toho, čo už prežil s Hospodinom. On má sa na čo rozpomínať. Jeho duša spočíva len u Boha. (pozri Ž 62,2) Jób je nostalgický, ale častokrát i naša duša potrebuje túto nostalgiu, keď všetko pripisuje Hospodinovi. V skutočnosti v tom nie je žiadna skromnosť, o čom píše. Jeho minulosť ho naplňovala hrdosťou. Je pravda, že samotná kniha začína týmto opisom a Jeho život bol uznaním. Nové sily a predsa staronové východisko: Vždy a vo všetkom Boh. Prvý a Posledný, Hospodin zástupov. Jób sa rozpamätá a v jeho pamäti vrelo žije živý vzťah s Hospodinom.

To vzácné a jedinečné. Táto krátka SPOMIENKA krásne opisuje život blaženého muža. Toto nie je malomestský alebo veľkomestský buržoázny životný štýl. Taká bola realita u Jób. Žiaľ, my ľudia kategorizujeme životy takto: vzácné a bezcenné, veľký a malý. Jób bol Bohom požehnaný muž, ale spoločnosť to nie vždy chápala. Sú to požehnané Jóbove roky. Roky, ktoré dostal od Pána. Bratia a sestry v Kristovi! Rozpoznajú v našich životoch „kniežatá, skôr narodení a mladí“ požehnané roky prijaté od Pána? Vyznávajú meno Hospodinovo, alebo to všetko pripisujú našej zručnosti, nášmu úspechu? Ako vidia nás ostatní? Hovorí si pekný výsledok a to všetko za taký krátky čas, šikovne sa dostal z bodu A do bodu B. Kde si a kto si ty? – len Tvoji spolu-kresťania to naozaj vidia. Podľa akého merítka nás súdia naši i vaši? Svet nás posudzuje podľa vplyvu, ľudia Boží však sú určení na milosť podľa svojej poslušnosti a služby. Čo vidia ľudia v našom živote: Božie požehnanie alebo veľkosť našej osoby? Potrebujeme Petrovu víziu viery: „Naozaj poznávam, že Boh nikoho neuprednostňuje, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo.“ (Sk 10,34–35) Jób, zaplavený Božím požehnaním, konal spravodlivo. Mnohým ľuďom pomohol. Mnohých zachránil. Mnohých sprevádzala jeho pravica na ceste. Išiel príkladom pre ostatných. Keď konáme dobro, ideme príkladom, naše činy nás predchádzajú. Častokrát sa cítime i nenahraditeľnými. Dobré skutky sú dobré, ale spôsob, akým nafúkli Jóbovo ego, nabral rýchle obrátky. Jeho postup bol čestný. Jeho komunikácia bola korektná. Jeho názor viedol k pokroku. Všetko bolo v poriadku, až príliš, a on sám tomu všetkému uveril. Bohu hovoriť o sebe nestačí, pretože je to len povýšenie vlastného života. S ním hovoriť v prvom rade znamená: Oslavovať a dobrorečiť Ho za všetko, čo sa mi prihodilo. Buďme opatrní a dávajme si pozor, že činy, ktoré považujeme za dobré, či už to nie sú prejavy pýchy alebo dôsledky vlastných „krvavých obiet“. Naša dobrotá, ktorá druhých „šokuje“, ktorú naozaj nazývame dobrotou, môže spôsobiť i nechť v ústach iných! Potrebujeme Ježišov nadhľad. Potrebujeme Ježišov prístup.

Potrebuje Ježiša, Ktorý je naším Vykupiteľom a aj odrazom Božej priazne. Nostalgia nestačí, živá viera v Kristovi podopiera to, čo ochablo. Staré časy pominuli, s Ježišom prichádza nové doba, v ktorom pochopím: Ja som hriešny, chudobný a biedny, ale On ma poteší, lebo je vľudny. On sám riekol Židom: „*Ak sám seba oslavujem, moja sláva nestojí za nič. Je tu môj Otec, ktorý ma oslavuje a o ktorom hovoríte: „On je naším Bohom!“ (Jn 8,54) Amen.*

Modlitba:

„Hovorím Hospodinovi: „Ty si môj Pán! Bez teba niet šťastia pre mňa.“ Vo svätých, slávnych tejto krajiny, nachádzam všetku svoju záľubu.“ (Ž 16,2-3)

„Preto zohýnam kolená pred Otcom, od ktorého má meno každý rod na nebi i na zemi, aby vás podľa bohatstva svojej slávy posilnil mocou skrze svojho Ducha na vnútornom človeku a aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste tak zakorenení a upevnení v láske mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje poznanie, a tak aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou.“ (Ef 3,14-19)

„Kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Boží Syn?“ (Ijn 5,5)

„Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý ťa drží za pravicu a hovorí ti: „Neboj sa, ja ti pomáham. Neboj sa, červík Jákob, chrobáčik Izrael! Ja ti pomáham,“ znie výrok Hospodina, „tvoj vykupiteľ je Svätý Izraela.“ (Iz 41,13-14)

„Nenechajte sa unášať rozličnými a cudzími náukami, pretože je dobré upevňovať srdce milosťou, nie zachovávaním predpisov o pokrmoch, ktoré neprospeli tým, ktorí sa nimi riadili.“ (Žid 13,9)

„Hľadajte Hospodina, všetci pokorní zeme, vy, čo konáte podľa jeho práva. Hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru, azda sa skryjete v deň Hospodinovho hnevu.“ (Sof 2,3) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Vďaka Bohu za jeho nevýslovný dar!“ (IIK 9,15) Amen.

Požehnanie: „Pokladám za správne, kým som v tomto stane, prebúdzam a napomínam vás. Viem, že čoskoro zložím tento svoj stan, ako mi to ukázal aj náš Pán Ježiš Kristus.“ (IIPt 1,13-14) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 482: „Ó, Bože bližšie chcem k Tebe byť,..."“